Köydet hiertävät ihoani vasten, kun hän avaa solmujaan. Hitaasti, mutta varmasti, hän avaa minut, kuin paketin. Ei minussa ole mitään salattavaa sisällä enää, joten hän ei pidä kiirettä. Varmat otteet ja itseluottamus kumpuavat hänen olemuksestaan. Ja vaikka pidän silmiäni kiinni, näen koko huoneen, jossa olemme. Näen hänet, näen itseni. Tarkkailen kaukaa, mutta samalla tunnen jokaisen asian joka minulle tapahtuu. Musiikki soi hiljaisella toisella puolella huonetta, kuulen vieraiden ihmisten hengitykset ja kuiskailun. Haluan itkeä ja haluan huutaa, sillä huoneen rauhallinen tunnelma ja taivaallinen oloni tuntuvat liian todellisilta. Yhtäkkiä tajuan unohtaneeni, miltä huone näyttää. Tarkkaileva osa minusta on myöskin sulkenut silmänsä ja keskittyy nyt tuntemaan. Minun on vaikea hengittää ja lopulta joudun avaamaan silmäni. Tuijotan vaaleaa puulattiaa hiusteni takaa, hengitykseni on raskasta. Valkoiset seinät ja himmeästi loistava lamppu oikeassa nurkassa. Roikun edelleen puoliksi ilmassa, rintakehäni on tiukassa paketissa ja vain toinen jalkani koskettaa lattiaa. Hengittämisestä on tullut tuskaisaa, mutta en haluaisi rikkoa tätä tunnelmaa sanomalla siitä. Musiikki, joka soi edelleen hiljaisesti taustalla, on vaihtunut. Vedän syvään ilmaa keuhkoihin, ennen kuin avaan suuni ja päästän vaivalloisella ja hiljaisella äänellä sanoja. “Mun on vähän vaikea hengittää” kuulen itseni sanovan. Ja ennen kuin ehdin kuulla vastausta, tunnen kuinka rintakehäni laskee lattiaa kohti ja puristus hellittää, kuulen hengitykseni rohisevan voimakkaasti jälleen. Seuraavalla hetkellä vasen jalkani koskettaa myös lattiaa ja sitten olenkin jo polvillani ohuen, sinisen patjan päällä. Puristan silmäni kiinni ja hengitän. Tunnen kehoni tärisevän ja unohdan kaiken ympärilläni, mutta vain hetkeksi. Herätys todellisuuteen tulee käsien kosketuksesta olkapäilleni. “Onko kaikki hyvin?” kuulen kuiskauksen korvaani. “Haluutko vielä jatkaa?” kysymykset jatkuvat. Avaan silmäni ja katson häneen päin väsyneenä nyökäten. En ole valmis lopettamaan vielä, en halua lähteä pois ikinä. Hymähdän ajatuksilleni mielessäni. Olenko tulossa ahneeksi? Eikö mikään tunnu enää riittävän? Köydet. Niistä minä pidän. Ja hän. Hänestä minä pidän. - h